

[Lange.]

tød at beskytte Mindretallet, var rigtige, saa skulde man jo ogsaa der gaa saa vidt, at man forlangte, at der skulde være Enstemmighed om alle disse Spørgsmaal.

Den højtærede Finansminister maa dog kunne se, at i disse vigtige Spørgsmaal er der en Forskel paa dette, at 1 Stemme over Halvdelen af Folketingets Medlemmer, selv længe efter et Folketingsvalg, naar Stemningen i Landet maaske er ganske forandret, skal have den afgørende Magt, og dette at kræve, at der skal være Enstemmighed, for at man i Virkeligheden skal have beskyttet Mindretallets Ret. Jeg synes derfor, at de Argumenter, som den højtærede Finansminister anførte, ikke kan bruges over for det, vi maa anse for ganske afgørende, at der i en Forfatning findes en virkelig Beskyttelse af Mindretallet.

Den højtærede Finansminister sagde — for øvrigt ikke henvendt til mig, men til det ærede Medlem for 7de Kreds (Patursen) —, at der findes intet Diktatur her i Landet, og det har den højtærede Minister vel i hvert Fald formel Ret til at sige, selv om vi paa enkelte Omraader kan synes, at vi er i Nærheden af Diktaturet. Men hvis det Forslag, der i Dag behandles her i Tinget, blev gennemført, vilde Vejen være aaben til Diktatur her i Landet, og selv om man ikke kan sige, at der er Diktatur, kan man jo ikke komme uden om, at der adskillige Steder inden for Regeringen og Regeringspartierne synes at være diktatoriske Tilhøjeligheder, som maaske vilde faa Afløb, hvis man fik dette Forslag gennemført.

Den højtærede Finansminister hævdede over for en Udtalelse af mig om, at man maatte have en rimelig Fordeling af Byrderne, de Byrder, som Staten nu engang er nødt til at lægge paa Befolkningen, at det var heller ikke gaaet saadan, som den højtærede Minister eller den høje Regering havde ønsket, for man havde i den ganske anden Grad — jeg ved ikke, om det var udelukkende — villet lægge disse Byrder paa den direkte Beskatning; man havde gennemført indirekte Skatter, som det var meget imod den høje Regerings Ønske at maatte lægge paa Befolkningen. Jeg tror, at den højtærede Finansminister ogsaa her kan glæde sig over, at vi har haft et Lands-ting, som ikke vilde have tilladt det, hvis det havde været Regeringens Agt at lægge alle de Byrder, som Staten altsaa nu maa lægge paa Skatteyderne, i Form af direkte Skatter. Jeg tror, der vilde være gaaet meget stærkt Svind ogsaa i de socialdemo-

kratiske Vælgere, hvis de skulde have været med, og man var nu ikke kommet uden om ogsaa at lægge forøgede Byrder paa de socialdemokratiske Vælgere, hvis man vilde flytte hele den indirekte Beskatning over paa den direkte.

Jeg skal saa kun gøre en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører for Det radikale Venstre (Veistrup), som henvendte nogle Ord til mig. Jeg fik den Opfattelse, at det ærede Medlem begrundede sit Ønske om at faa et Udvalg nedsat med Hensynet til de Forventninger, han nærede i Anledning af mine Udtalelser om, at vi naturligvis paa en anden Basis vilde være villige til at optage en Forhandling. Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for Det radikale Venstre, at han af Hensyn til de Udtalelser, jeg fremsatte, ikke skal forlange Udvalg nedsat. Jeg siger dette, for at den ærede Ordfører ikke skal gøre sig Illusioner; der sikkert vil komme til at briste, for jeg udtalte, synes jeg selv, klart i Gaar, at det foreliggende Forslag er intet Forhandlingsgrundlag, og Forhandlinger om dette Forslag vil ikke kunne føre til noget Resultat. Jeg kan føje til, at jeg nærer intet Ønske om en Ændring i den bestaaende Forfatning, og selv om der bliver nedsat et Udvalg, agter jeg ikke at stille Forslag om Ændringer, der gaar ud paa at forandre den bestaaende Forfatning.

Veistrup: Jeg skal ikke føje mange Bemærkninger til dem, jeg havde Lejlighed til at fremsætte i Gaar, da jeg motiverede mit Partis Stilling til Forslaget. Jeg vil kun tilføje, at naar vi er gaaet saa stærkt ind for en Ændring af vor Forfatning, som sket er, er det i første Linie, fordi man har delt Befolkningen i to Vælgerklasser, hvorved Betingelsen for Konflikt Tingene imellem til enhver Tid kommer til Udtryk, uden at Forfatningen anviser nogen Vej ud af Konflikten. Og hvad betyder nu det? Ja, det betyder, at dersom Venstre og de Konservative har Flertal i begge Ting, gaar det ganske af sig selv, saa gaar det ganske glat, men dersom Det radikale Venstre og Socialdemokratiet i Kraft af Flertallet i Folketinget er Indehaver af Regeringsmagten og fremdeles har Oppositionen som Flertal i Landstinget, ja, saa har man to Udveje: enten et Kompromis mellem de forskellige Opfattelser eller ogsaa Opgivelse af den Lovgivning, som Regeringen og Regeringspartierne ønsker gennemført. Dette er Stillingen, og enhver kan sige sig selv, at det er fuldkommen urimelige Arbejdsforhold. Derfor maa man kræve en Ændring i den Ret-